

ad § 27.

Af bemærkningerne fremgår, at det for så vidt angår dette lovforslag findes uforment at optage bestemmelser om eftergivelse af hjælp, ydet med tilbagebetalingspligt. Man skal imidlertid henstille, at dette tages op til fornyet overvejelse, da man har erfaring for, at klientens forhold ikke sjældent kan have ændret sig ved tidspunktet for indtræden af tilbagebetalingspligten (f. eks. ny graviditet).

Endvidere skal man herudfra og af hensyn til ensartetheden i afgørelsen foreslå, at såvel afgørelsen af, om hjælp skal ydes med tilbagebetalingspligt, som skønnet over tilbagebetalingsordningen kan indbringes efter de for loven som helhed gældende ankerregler.

ad § 28.

I bemærkningerne til denne bestemmelse anføres, at der næppe er grundlag for at rette henvendelse til alle enlige forsørgere, men at man for alle aldersgruppers vedkommende skal være opmærksom på visse truende situationer. Dette er i overensstemmelse med erfaringerne i mødrehjælpsarbejdet. Man finder det dog påkrævet, at der i kommende cirkulære gøres opmærksom på reglerne i svangerskabshygiejnelovens § 3 (lov nr. 200 af 8. juni 1966) om henvisning fra læge/jordemoder af gravide med personlige, sociale eller økonomiske vanskeligheder.

ad § 31.

Man går ud fra, at begrebet familie omfatter ægtepar, samboende og enlige forsørgere.

ad § 37.

Man skal henvide til bemærkningerne ovenfor til § 6, stk. 3, nr. 3.

Ud fra det forebyggende sigte foreslås formuleringen i stk. 1 in fine ændret til „tilstræbes, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår opretholdes i videst muligt omfang“.

Man skal henlede opmærksomheden på den adgang, mødrehjælpen har til at udbetale de ugifte mødre forskud på de forventede bidrag til deres personlige underhold i tiden omkring fødslen og til udgifterne ved denne. Denne adgang udnyttes i

vidt omfang. Ydelsen, der ikke er transbestemt, har stor betydning for mødrene, der i de fleste tilfælde går ned i indtægt i denne periode, hvor de netop har behov for ekstra midler (til nærende kost, anskaffelser til barnet m. v.). Det er af værdi for mødrene at have vished for at få udbetalt beløb, hvis størrelse de kender, til bestemte terminer, idet de derved opnår noget af den tryghed, som er så væsentlig for, at de kan føde sunde børn.

ad § 38, nr. 2.

Ud fra erfaringerne i mødrehjælpsarbejdet er det af væsentlig betydning, at der her, som i § 37, udtrykkeligt nævnes svangerskab og fødsel, så det forebyggende sigte også overfor det ventede barn understreges.

nr. 3.

Efter denne bestemmelse skulle der kunne gives hjælp i følgende tilfælde:

- a) enlige under uddannelse, der hidtil har klaret sig ved statens uddannelsesstøtte og supplerende arbejdsindtægt. Må under hensyn til det ventede barn søge selvstændig lejlighed, og/eller må opgive arbejdsindtægt på grund af graviditeten.
- b) ægtepar/samboende, begge under uddannelse og med lærlingeløn/supplerende arbejdsindtægt. Kvinden må på grund af graviditeten opgive indtægtsgivende arbejde.
- c) ægtemand/samlever værnepligtig, kvinden under uddannelse med supplerende arbejdsindtægt, jfr. ovenfor.
- d) ægtemand/samlever hidtil haft almindelig arbejdsindtægt, kvinden under uddannelse. Ægtemands/samlevers erhvervsindtægt falder væk f. eks. ved sygdom.

Er dette en korrekt fortolkning af bestemmelsen, har man hermed taget det forebyggende og støttende arbejde op, som mødrehjælpen har forsøgt at udføre med sine begrænsede midler, og det vil for flere situationers vedkommende være et væsentligt fremskridt. Der bør i kommende cirkulære udtrykkeligt gøres opmærksom på de ovenfor nævnte situationer.

I § 30 gives principielle retningslinier for det sociale udvalgs pligt til at høre arbejdsformidlingen (herunder erhvervsvejlednin-